

Knjiga proroka Daniela - broj šest

Jojakim

Jeff Pippenger

2023-12-01

Knjige proroka Daniela i Otkrivenje ista su knjiga, u istome smislu u kojemu je Biblija jedna knjiga, sastavljena od Staroga zavjeta i Novoga zavjeta.

„Povijest života, smrti i uskrsnuća Isusa, kao Sina Božjega, ne može se u potpunosti dokazati bez svjedočanstva sadržanog u Starome zavjetu. Krist se u Starome zavjetu otkriva jednako jasno kao i u Novome. Jedan svjedoči o Spasitelju koji će doći, dok drugi svjedoči o Spasitelju koji je došao na način kako su proroci prorekli. Da bi se mogao cijeliti plan otkupljenja, Pismo Staroga zavjeta mora se temeljito razumjeti. Upravo proslavljena svjetlost iz proročke prošlosti jasnoćom i ljepotom rasvjetljuje Kristov život i učenja Novoga zavjeta. Isusova čudesa dokaz su njegove božanske naravi; ali najsnažniji dokazi da je on Otkupitelj svijeta nalaze se u proročanstvima Staroga zavjeta uspoređenima s poviješću Novoga. Isus je rekao Židovima: 'Istražujte Pisma, jer vi mislite da u njima imate život vječni; i ona svjedoče za mene.' U to vrijeme nije postojalo nijedno drugo Pismo osim onoga Staroga zavjeta; stoga je Spasiteljeva zapovijed jasna.“ Spirit of Prophecy, volume 3, 211.

Najsnažniji dokaz o tome tko je i što je Krist jest kada se proroštva Staroga zavjeta usporede s ispunjenjem tih proroštava u povijesti Novoga zavjeta. Tako je i s odnosom knjiga Daniela i Otkrivenja.

„U Otkrivenju se susreću i završavaju sve knjige Biblije. Ovdje se nalazi nadopuna knjige proroka Daniela. Jedno je proročanstvo; drugo je otkrivenje.“ Djela apostolska, 585.

Riječ „upotpuniti“ znači dovesti do savršenstva. Ispunjenje proročanstava Staroga zavjeta bilo je „najjači“ „dokaz“ Kristova „božanstva“. Najjači dokaz božanske naravi proročanstava u knjizi proroka Daniela jest ispunjenje tih proročanstava kako je prikazano u knjizi Otkrivenja. Proročanstva u Danielu nastavljaju se u knjizi Otkrivenja i dovedena su do savršenstva u posljednjim danima, kada se Otkrivenje Isusa Krista odpećuje.

„Otkrivenje je zapečaćena knjiga, ali je također i otvorena knjiga. Ono bilježi čudesne događaje koji se trebaju zbiti u posljednjim danima povijesti ove zemlje. Učenja ove knjige određena su, a ne mistična i nerazumljiva. U njoj se preuzima ista linija proročanstva kao i u Danielu. Neka je proročanstva Bog ponovio, pokazujući time da im se mora pridati važnost. Gospodin ne ponavlja ono što nije od velike važnosti.“ Manuscript Releases, svezak 9, 8.

Treće godine kraljevanja Jojakima, kralja Judina, dođe Nabukodonozor, kralj babilonski, na Jeruzalem i opsjede ga. Daniel 1,1.

Prvi redak knjige Daniela sadrži obilje proročkih obavijesti kada se ispravno razmotri. Naše ćemo razmatranje započeti s Jojakimom.

Jojakim je bio prvi od posljednja tri kralja Jude. Kao takav, on predstavlja poruku prvoga anđela. Njegov sin Jojakin, koji je također bio poznat kao Jekonija ili Konija, predstavljao je poruku drugoga anđela. Nakon Jojakina došao je Sidkija, posljednji od tri završna kralja Jude. Sidkija predstavlja poruku trećega anđela. Postoji nekoliko proročkih svjedoka koji potvrđuju da je Jojakim simbol poruke prvoga anđela. Važno je razumjeti ove dokaze, jer se time utvrđuje da prvi redak prvoga poglavlja Daniela označuje poruku prvoga anđela, a ta je činjenica uporište koje omogućuje da se prvo poglavlje razumije kao poruka prvoga anđela iz Otkrivenja četrnaest. Počet ćemo u Drugoj knjizi Ljetopisa.

A one koji umakoše maču odvede u Babilon; i ondje bijahu sluge njemu i njegovim sinovima do kraljevanja kraljevstva perzijskoga, da se ispuni riječ Gospodnja iz usta Jeremijinih, dok zemlja ne uživa svoje subote; jer sve dok ležашe opustošena, svetkovaše subotu, da se ispuni sedamdeset godina. 2 Ljetopisa 36,20. 21.

Sedamdesetogodišnje sužanjstvo u Babilonu bilo je zato da bi zemlja mogla uživati subote koje nisu bile vršene, u skladu s Levitskim zakonikom dvadeset i pet. Sedamdeset godina subota iznosi četiri stotine i devedeset godina, tijekom kojih je drevni Izrael zanemarivao odredbu Levitskoga zakonika dvadeset i pet. Četiri stotine i devedeset godina pobune prethodilo je sedamdeset godina sužanjstva. Na završetku četiri stotine i devedeset godina, tri će kralja biti podvrgnuta Nabukodonozoru.

Na kraju sedamdeset godina sužanjstva, Gospodin je podigao Kira, koji je bio prvi od trojice kraljeva koji će izdati odredbu da se Izrael može vratiti i ponovno sagraditi Jeruzalem. Artakserkso je bio treći od te trojice kraljeva i on je izdao treću odredbu 457. pr. Kr. Treća je odredba započela dvije tisuće i tri stotine godina iz osmog poglavlja Daniela, četrnaestog retka. Godine 1798. završio je prvi svršetak gnjeva, knjiga proroka Daniela bila je otpečaćena i stigao je prvi od trojice anđela. Treći je anđeo stigao 22. listopada 1844.

Posljednja tri kralja Jude svi su se suočili s Nabukodonozorom, a u vrijeme Jojakimova sužanjstva započelo je sedamdeset godina. Ono se nastavilo sve dok Babilon nije bio uništen, a vojskovođa (Kir) koji je uništio Babilon i koji je nedugo potom postao kralj, izdao je prvi od triju dekreta. Treći dekret započeo je proročanstvo o večerima i jutrima koje je završilo dolaskom trećega od triju anđela. Krist uvijek poistovjećuje svršetak s početkom.

Početak sedamdeset godina nastupio je s Nebukadnezarovim prvim napadom na Jeruzalem. Završetak sedamdeset godina bio je obilježen uništenjem Babilona. Konačno i potpuno uništenje Jeruzalema došlo je za vrijeme trećega od trojice kraljeva koje je sve napao Nebukadnezar. Uništenje Jeruzalema bilo je postupno. Posljednja tri kralja predstavljaju jedan proročki simbol, u smislu da ih je sve napao Nebukadnezar. Oni su predočavali tri uredbe koje su sve bile jedan simbol, kao što su to bila i tri anđela na kraju dvije tisuće i tristo dana.

„U sedmom poglavlju Ezre nalazi se dekret. Redci 12–26. U svom najpotpunijem obliku izdao ga je Artakserkso, kralj Perzije, 457. pr. Kr. No u Ezri 6,14 kaže se da je dom Gospodnji u Jeruzalemu bio sagrađen „po zapovijedi [„dekretu“, marg.] Kira i Darija i Artakserksa, kralja perzijskoga“. Ta su tri kralja, uspostavljajući, potvrđujući i dovršavajući dekret, dovela ga do

savršenstva koje je proročanstvo zahtijevalo kako bi označilo početak 2300 godina. Uzimajući 457. pr. Kr., vrijeme kada je dekret bio dovršen, kao datum zapovijedi, vidjelo se da je svaka pojedinost proročanstva o sedamdeset tjedana bila ispunjena.“ Velika borba, 326.

Sestra White utvrđuje da su tri dekreta bila nužna za savršenstvo proročanstva. Ona određuje njihov međusobni odnos i, čineći to, prepoznaje gramatička obilježja hebrejske riječi „istina“. Kaže da je prvi dekret potekao, drugi dekret ponovno potvrdio, a treći dekret dovršio „svaku pojedinost proročanstva o sedamdeset tjedana“. Hebrejska riječ „istina“ nastaje kombinacijom prvoga, trinaestoga i posljednjega slova hebrejskoga alfabeta. Prvi je dekret potekao, drugi ponovno potvrdio, a posljednji dekret dovršio proročanstvo. Tri dekreta sadrže potpis Alfe i Omega, i bili su ispunjeni na kraju sedamdesetogodišnjega proročanstva o babilonskom sužanjstvu, premda je treći dekret stigao znatno nakon završetka sedamdeset godina. Tri su dekreta bila progresivna, i premda su bila tri dekreta, ipak su i dalje bila jedan proročki simbol.

Prvi anđeo došao je 1798., drugi anđeo došao je u proljeće 1844., a treći anđeo došao je 22. listopada 1844. Ta tri anđela jedan su proročki simbol, koji predstavlja vječno evanđelje iz četrnaestoga poglavlja Otkrivenja.

„Prva i druga poruka dane su 1843. i 1844. godine, a mi se sada nalazimo pod navještajem treće; ali sve tri poruke još uvijek valja navješćivati. Jednako je nužno sada kao i ikada prije da se one ponove onima koji traže istinu. Perom i glasom trebamo razglasiti navještaj, pokazujući njihov redoslijed i primjenu proročanstava koja nas dovode do poruke trećega anđela. Ne može biti treće bez prve i druge. Ove poruke trebamo dati svijetu u publikacijama, u propovijedima, pokazujući u slijedu proročanske povijesti ono što je bilo i ono što će biti.“ Selected Messages, knjiga 2, 104, 105.

Posljednja tri kralja Judina bijahu jedan simbol, jer su svi bili dovedeni u različite stupnjeve podložnosti kralju babilonskomu. Posljednja tri kralja Judina, tri uredbe i tri anđela, premda razlučito troje, također su prikazani kao jedan proročki simbol.

Posljednja tri kralja dio su proročkoga okvira početka proročanstva o sedamdeset godina sužanjstva te tako postaju dijelom početka koji oslikava kraj sedamdeset godina sužanjstva. Sužanjstvo je započelo postupnim podvrgavanjem trojice kraljeva, završivši uništenjem kraljevstva i njegova glavnoga grada. Kraj proročanstva označava uništenje naroda i prijestolnice Babilona, što označava dolazak triju uzastopnih dekreta. Početak proročanstva o dvije tisuće i tristo godina obilježen je trima uzastopnim dekretima, i on oslikava završetak proročanstva o dvije tisuće i tristo godina, koji se sastoji od triju uzastopnih poruka.

Tri anđela i njihove odgovarajuće tri poruke bili su predloženi trima kraljevima i njihovim trima uzastopnim proglasima. Tri kralja koji su objavili svoje odgovarajuće tri proglase bili su predloženi trojicom uzastopnih kraljeva, od kojih je svaki iznio svoju poruku pobune protiv Nabukodonozora. Tri poruke pobune predložile su tri proglasa, koji su zauzvrat predložili tri poruke. Jedna započinje proročanstvo o sedamdeset godina, koje zauzvrat završava početkom proročanstva o dvije tisuće i tri stotine godina, a ono završava dolaskom trećega anđela 1844. godine. Sedamdeset godina tijekom kojih je zemlja trebala uživati svoju subotu ne mogu se odvojiti od 22. listopada 1844.

godine.

Jojakim predstavlja Kiróv prvi dekret, a također i poruku prvoga anđela iz četrnaestoga poglavlja Otkrivenja. Povrh toga, tri svjedoka posljednja tri judejska kralja, tri dekreta i poruke triju anđela, pružaju precizne obavijesti o simbolu Jojakima, jer je nadahnuće vrlo pomno obilježilo proročku povijest triju anđela. Sve tri poruke imaju povijesni dolazak, a nakon toga i povijesno osnaženje.

Prvi je anđeo stigao 1798. godine i bio osnažen 11. kolovoza 1840. godine potvrdom načela dan za godinu.

„Godine 1840. još jedno izvanredno ispunjenje proročanstva pobudilo je široko zanimanje. Dvije godine ranije Josiah Litch, jedan od vodećih propovjednika koji su navješćivali drugi dolazak, objavio je tumačenje Otkrivenja 9, predviđajući pad Osmanskoga Carstva. Prema njegovim izračunima, ta je sila trebala biti oborena... 11. kolovoza 1840., kada se može očekivati da će osmanska vlast u Carigradu biti slomljena. A vjerujem da će se pokazati da je to upravo tako.“

„Upravo u određeno vrijeme Turska je, preko svojih veleposlanika, prihvatila zaštitu savezničkih sila Europe te se tako stavila pod nadzor kršćanskih naroda. Taj je događaj točno ispunio proročanstvo. Kad je to postalo poznato, mnoštva su se uvjerila u ispravnost načela proročkoga tumačenja koja su prihvatili Miller i njegovi suradnici, a adventnom je pokretu dan čudesan poticaj. Ljudi od učenosti i ugleda pridružili su se Milleru, kako u propovijedanju tako i u objavljivanju njegovih gledišta, te se od 1840. do 1844. djelo brzo širilo.“ Velika borba, 334, 335.

Prvi je anđeo došao navješćujući otvaranje suda 1798. godine, no poruka je počivala na valjanosti poistovjećenja Williama Millera da jedan dan u biblijskom proročanstvu predstavlja jednu godinu. To je načelo bilo potvrđeno „11. kolovoza 1840.“, i prva je poruka bila osnažena. Neuspjehom predviđanja Kristova povratka u biblijskoj godini 1843., koje se protegnulo u godinu 1844., došao je drugi anđeo iz četrnaestoga poglavlja Otkrivenja. Neuspjehom predviđanja u proljeće 1844. protestantske su crkve odbacile Millerovo pravilo o jednom danu za jednu godinu te postale kćeri Babilona. Ta je poruka potom bila osnažena u ljeto 1844., kada joj se pridružila poruka Ponoćnoga poklika. Ispunjenjem poruke Ponoćnoga poklika 22. listopada 1844. došao je treći anđeo sa svojom porukom.

Zbog neposlušnosti laodicejskog adventizma 1863. godine, Božjem je narodu bilo određeno da ponovi povijest lutanja drevnoga Izraela pustinjom. Osnaženje treće poruke čekalo bi do 11. rujna 2001. Svaka od triju poruka dolazi u povijest i nakon toga biva osnažena.

Jojakim i Kir predstavljaju osnaženje prvoga anđela, a ne njegov dolazak. Premda je Jojakim bio prvi od posljednja tri kralja Jude, i premda predstavlja poruku prvoga anđela, proročke značajke koje on, kao i Kir, očituju, pokazuju da su obojica simboli osnaženja prvoga anđela, a ne simboli dolaska prvoga anđela. Dolazak prve poruke u povijesti Jojakima bio je Manaše, prvi od posljednjih sedam kraljeva Jude.

Sedam kraljeva prethodilo je potpunom i konačnom uništenju Jeruzalema. Tih sedam kraljeva predstavlja progresivnu povijest, kao što je takva bila i povijest koju su predodnačavali od 1798. do 1844. godine. Prvi je anđeo došao 1798., a treći je došao 22. listopada 1844. Povijest od 1798. do 1844. povijest je prvoga i drugoga anđela. Povijest trećega anđela započela je 1844. godine. Kada sestra White prepoznaje simboliku sedam gromova iz desetoga poglavlja Otkrivenja, ona kaže da sedam gromova predstavlja povijest prvoga i drugoga anđela, ali ne i trećega anđela.

„Posebna svjetlost dana Ivanu, koja je bila izražena u sedam gromova, bila je prikaz događaja koji će se zbiti pod porukama prvoga i drugoga anđela.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

Povijest sedam gromova iz desetoga poglavlja Otkrivenja naglašava povijest osnaživanja prvoga anđela od 11. kolovoza 1840. pa sve do velikoga razočaranja 22. listopada 1844., ali ona ipak obuhvaća cjelokupnu povijest prvoga i drugoga anđela. Opća primjena sedam gromova jest da oni predstavljaju razdoblje od 1798. do 22. listopada 1844. Povijest dolaska prvoga anđela od 1798. do velikoga razočaranja povijest je prvoga i drugoga anđela, i ona je proročki predstavljena kao sedam gromova. Sedam gromova također su bili tipološki predloženi posljednjim sedmoricom kraljeva Jude. Posljednja trojica od tih kraljeva nisu samo označavali uzastopne kraljeve, nego su zajedno jedan simbol sastavljen od prvoga, srednjega i posljednjega.

U povijesti trojice anđela, prva je poruka zadobila silu 11. kolovoza 1840., a i Jojakim i Kir bili su predlika toga događaja.

Nastavit ćemo utvrđivati ove najvažnije istine u sljedećem članku.

„Strogi poštenu karakter treba biti dragocjen svakom učeniku. Svaki um treba se s pobožnom pozornošću okrenuti objavljenoj Božjoj riječi. Svjetlo i milost bit će dani onima koji tako slušaju Boga. Oni će gledati čudesne stvari u njegovu zakonu. Velike istine, koje su od dana Pedesetnice ostale nezapažene i nevidene, zasjat će iz Božje riječi u svojoj izvornoj čistoći. Onima koji doista ljube Boga Duh Sveti otkrit će istine koje su izbljedjele iz uma, a otkrit će i istine koje su posve nove. Oni koji jedu tijelo i piju krv Sina Božjega iznijet će iz knjiga Daniela i Otkrivenja istinu nadahnutu Duhom Svetim. Pokrenut će na djelovanje sile koje se ne mogu obuzdati. Usne djece otvorit će se da objavljuju tajne koje su bile skrivene umovima ljudi. Gospodin je izabrao ludo ovoga svijeta da posrami mudre, i slabo ovoga svijeta da posrami jako.“

„Bibliju ne treba unositi u naše škole da bude umetnuta između nevjere. Biblija mora postati temelj i sadržaj obrazovanja. Istina je da o riječi živoga Boga znamo mnogo više nego što smo znali u prošlosti, ali još uvijek ima mnogo više što treba naučiti. Treba se njome služiti kao riječju živoga Boga i cijeniti je kao prvu, posljednju i najbolju u svemu. Tada će se vidjeti pravi duhovni rast. Učenici će razviti zdrave vjerske karaktere, jer jedu tijelo i piju krv Sina Božjega. Ali ako se nad njima ne bdi i ako ih se ne njeguje, zdravlje duše propada. Ostanite u toku svjetlosti. Proučavajte Bibliju. Oni koji vjerno služe Bogu bit će blagoslovljeni. Onaj koji ne dopušta da ijedno vjerno djelo ostane bez nagrade okrunit će svaki čin odanosti i poštenja posebnim znacima svoje ljubavi i odobravanja.“ Review and Herald, 17. kolovoza 1897.